OLK

Oskars lange kanotur

2000 km gennem svensk natur- og kulturlandskab

OLK – Oskars lange kanot

2000 km gennem svensk natur- og kulturlandskab.

En hjemmebygget kano og 2000km padling med vores treårige dreng. Mange rystede på hovedet af os og vores ide, men det var en drøm der startede, da Oskar var et halvt år gammel.
En rigtig lang kanotur hvor vi, sammen som familie, vil forsøge at vise, hvilket enestående fartøj kanoen er, og at den kan bruges til en tur, som ellers er forbeholdt kajakker uden børn.
Det er et forsøg på at kombinere en lang krævende kanotur, og 2½ - 3 måneder under åben himmel, med familieliv og trivsel.
Vi ved godt, at vi vil blive udfordret både fysik og psykisk, og at det vil blive en prøvelse, også for parforholdet. Men forhåbentlig en tur, hvor vi kommer hjem med en masse gode og store oplevelser. Samtidig er vi meget spændt på, hvordan Oskar vil tackle det hele. Men inderst inde tænker vi, hvis vi trives og vi kan klare det, så vil han helt sikkert også kunne.
Vores tur starter i Stockholm. Herfra padler vi ind i Mälaren, videre til Södertälje og Østersøen, inden vi skal tværs over Sverige til Göteborg via kanaler og søer.
Fra Göteborg padler vi sydpå, og Vestkysten er den strækning vi er mest nervøse for. Når vi kommer ned i Øresund bliver det forhåbentligt tryggere. Vi er tæt på hjemmebanen.
Rundt om Skåne videre langs det sydlige Blekinge, inden vi når Østkysten og padler nordpå.
På tilbagevejen til den smukke svenske hovedstad padler vi ikke op ved Södertälje, som på udturen, men i stedet gennem den sydlige del af Stockholms skærgård.

Turen startede den 1. juli ved Stadshuset nær Gamla Stan. Kanoen kalder vi Olk, en forkortelse af ”Oskars lange kanotur”. Den blev pakket og var fyldt godt op, da vi vinkede farvel til vores gode svenske venner, som havde givet os en god start på det hele.
Det var en fantastisk følelse at være på vej og i gang med at realisere vores drøm – en lang kanotur. Efter få kilometre blev vi vækket af drømmen. Vi fik en lektion i, hvad vi kunne forvente os på det store vand. Armene kom hurtigt ned, og der blev lavet gode støttetag. Dønninger på kryds og tværs fra to store hurtiggående motorsejlere, som passerede tæt forbi os, blev vores første erfaring på turen. Oskar som sad foran, og nød synet af den flotte by, var våd fra top til tå.
Vi blev gode til at forudse og tackle dønninger på turen. Det var sjældent at der blev vist hensyn, men dejligt når det skete.
Dag 2 havde vi rygvind og sol, da vi tog en lille omvej til Birka, den gamle vikingelejr og nu en svensk verdensarv. Næste gang vi rigtig fik brugt sejlet igen var på dag 46 syd for Simrishamn.

Der gik 5 – 7 dage for os alle tre til at falde ind i rytmen. Så havde alt og alle efterhånden sin plads i vores lille fartøj, og vi var ved godt mod, men trætte af modvind.
Turen tværs over Sverige bød på meget kanal- og søpadling. Efter dage med megen modvind var det dejligt at komme til Göta kanalen. Verdens længste allé. Ahorn og ask blev plantet langs med kanalen for at holde på jorden. Og tænk at den lange kanal blev gravet ud i hånden. 58000 mand med jernbeslåede træspader. 22 års arbejde fra 1810 til 1832. Det var imponerende at opleve dette bygningsværk og især slusetrappen i Berg gjorde stort indtryk. Den nåede vi til efter hård modvindspadling på Roxen.
Det var let at sluse, især når vi slusede

med rutinerede sejlere. Vi mødte mange hyggelige bådfolk på turen, som det var en fornøjelse at sluse med. Slusevagterne talte sammen. ”En stor trækano med en lille dreng ombord. De har ingen problemer ved at sluse.” Så vi blev vel modtaget i sluserne.

Olk, kanoen, klarer sig godt i vandet. Vi har været i forholdsvis kraftig sø og den rider godt på bølgerne, tager meget lidt vand ind og ligger stabilt. To gange er vi stødt på grund i vores forsøg på at padle i læ og kystnært. Det har lydt voldsomt, og første gang padlede vi straks mod land, fordi vi forventede at se vandet stige i kanoen, men det skete heldigvis ikke. Reparationsgrejet kom ikke i brug.
To gange var vi indblæste på vejen til Göteborg. En gang på Vättern og en gang på Vänern. To fascinerende søer. Vättern, med køligt, klart vand, der kan drikkes, var den ene dag vild og med store bølger. Aftenen efter var den så blank og stille, at den nærmest flød sammen med himlen.
Vänern, Sveriges største sø og den tredjestørste i Europa, var også imponerende. En kolossal sø hvor modsatte bred er gemt bag horisonten. Med både flotte klippekyster uden læ og dejlige beskyttende skærgårdsøer. En morgen, hvor søen var rolig, padlede vi 8 kilometer over åbent vand over til Läckö Slot. En perle, hvor man mærker de historiske vingesus.

Lisbeth har været meget nervøs for de store sluser på Trollhätta Kanalen, men her var det endnu lettere at sluse. To gange slusede vi helt alene, og så er slusekammeret for alvor meget stort. Vi mødte de populære passagererskibe, der sejler på tværs af Sverige mellem dets to største byer. Så bliver kanoen igen et lille handy fartøj. Endnu mindre var vi, når vi på Götaelven mødte de store fragtskibe. Vi forberedte os på kæmpedønninger, men de var oftest mindre end dem, der blev leveret af de store hurtige motorbåde.
Vi havde et meget voldsomt og vedvarende regnvejr ved en lejr. På et tidspunkt var det nærmest skybrud og det væltede ned i tove. Da det regnede allermest, mens vi slæbte tønderne op fra kanoen, kiggede vi på hinanden. Jeg smilede. Det gjorde Lisbeth ikke, da hun chokerede mig ved at svare: ”Jeg er ikke til friluftsliv længere”. Det var på den 26. dag efter 622 kilometers padling, knap en tredjedel af det vi havde planlagt.
Hårdt vejr gjorde det umuligt for os at komme ud af havnen i Göteborg. Imødekommende havnevagter tog godt imod os, og det var sjovt at telte i Lisebergshamnen foran operaen.

Det tog os næsten en måned at padle de 715 km tværs over Sverige. Grundet vejret brugte vi 5 dage mere, end vi havde planlagt. Det var den mest regnfulde og blæsende sommer jeg har oplevet. På vestkysten fik vi flere overliggerdage. Der var også dage, hvor vi kun kunne padle tidlig morgen eller sen aften, når havet var mere roligt.

Jeg blev stresset og irriteret, når vi ventede på roligere vejr. For mig var det meget vigtigt, at vi kunne gennemføre vores tur og nå hele vejen syd om Sverige og op til Stockholm igen.
Planen var at padle 30 km, det vil sige omkring 6 timers padling, om dagen. Det ville give os en buffer på 15 dage, når og hvis vejret gjorde det for farligt at være på vandet.
Jeg var bagpadler, når det var blæsevejr. Det var det meste af tiden. Nogle gange padlede vi i rimelig store bølger, men Olk, vores kano, var fantastisk sødygtig og virkede til at klare det meste. Der var især en gang, hvor bølgerne var store. En del større end vi havde forventet og faktisk så store, at det ikke var rart længere. Vinden kom fra nordvest med god styrke. Vi lå i læ af nogle øer syd for Onsalahalvøen. Bølgerne voksede lidt i størrelse, da vi kom fri af øerne. Det var ok. Men da vi nærmede os Ringhals kom bølgerne langvejs fra og var betænkeligt store. Kanoen klarede sig suverænt. Den red fint på bølgerne og støttetagene var der, så snart en bølge krøllede i toppen. Men synet af kysten med store glatte klipper, havet som kørte op og ned, bølgerne som slog imod, skræmte os. Især var det meget skræmmende på grund af ansvaret for Oskar.
Jeg oplevede ikke at vi var ved at kæntre, men vidste samtidig godt at kæntrede vi her og blev blæst ind på klipperne, så ville kanoen blive smadret. Vi ville miste al grejet. Men jeg tænkte og håbede, at vi sandsynligvis kunne redde os selv og Oskar, som lå og sov i sin hule. Der gik et par timer til vi nåede bugten ved Bua. Det sidste stykke inden bugten var der mange skær og klipper, store og små, som bølgerne brækkede henover. Erfaringerne fra mange års fospadling var en stor fordel her. Allerede på vejen ind brusede glæden op i én. Det var skønt at komme ind på roligt vand. Vi slog lejr.

Vestkysten var tuff. Stort hav, store bølger og klippekyster, som ændrede sig desto mere vi kom sydpå. Klippekysterne havde aftaget og nu lå der lange sandstrande foran os. 2 – 3 dages padling sydpå så var det klippe igen, Hovs Haller og bagefter Kullen. Vejrudsigten lovede et par dage med stille og godt vejr, så en god kanoven kom med et tilbud, som vi tyggede længe på. Han ville gerne køre os de ca. 80 km ned til Båstad, så vi kunne bruge de lovede stille dage til at runde disse to highlights. Både Hovs Hallar og Kullen glædede vi os til, men vi var også nervøse for dem. For meget vind så ville vi skulle vente i måske mange dage. Derfor sagde vi ja tak til hans gode tilbud, selvom det var svært at misse et stykke.
Hovs Hallar var fantastisk flotte. Imponerende klippeformationer med raukaer, lodrette klipper lige ned i det klare vand. Her var man igen den lille. Vi var heldigvis i læ. Vinden var i sydøst. Kullen, dagen efter, var om end endnu mere imponerende. Vejret var helt i top, blev bedre og bedre og vi kunne padle inde mellem klippeskærene, tæt ved kysten. Fantastisk oplevelse.
Da vi satte telt op ved Höganäs var det som at være i Norrland. Ekstremt mange myg.

Nu var vi en uge inde i august. Vi havde været af sted i 39 dage og var halvvejs på turen. Vejret var trykkende varmt, der var torden i luften. Det var straks nord for Helsingborg. Vi havde haft frokost, var lidt ømme og trætte efter nogle lange dage med meget padling. Der kom en lille byge. Det tordnede i det fjerne. Jeg ville af sted. Efter et par kilometer opdagede jeg tre bølger. Vi havde padlet i dem der var meget større, men disse tre var nærmest lodrette, godt en meter høje og

voldsomme så de ud. Om det var dønninger fra en færge kombineret med en tordenbyge vides ikke. Kysten var mest badestrand med enkelte sten og klipper. Jeg råber til Lisbeth, at hun skal snøre sit og Oskars skørt til. Jeg får snøret mit skørt, Lisbeth får snøret Oskars og nogenlunde sit eget og kigger med urolige øjne bag ud på mig. Støttetag siger jeg og så tager den første bølge os sidelæns et stykke vej. Vi støtter, der kommer vand ind ved skørterne. Næste bølge giver os også en gang sidesurf og den sidste bølge ligeså. Alt på overtrækket er bundet. Det med lang snor hænger ude på siden af kanoen. Kanonfedt at vi klarer at holde os på ret køl. Vandet er igen roligt, men vi jubler ikke over vores gode støttetag. Nej, vi begynder at diskutere inde ved land, mens vi øser vand ud af kanoen.
En kombination af bølger, torden, at være presset, mangle overskud og måske at Danmark var så tæt på, speedede diskussionen i vejret. Her var det tæt på, at vi havde afsluttet turen.
Et par gode venner kom forbi, vi spiste og hyggede. Det blev en lang pause. Vejret var blevet helt roligt og vi padlede i solnedgangen forbi Helsingborg havn og de mange færger.
Øresund gik godt, selvom der var meget vind, trykkende vejr og torden i det fjerne. Forpadleren fandt bikinien frem for første gang på turen (og sidste), og der blev dyrket lidt sol, når vi var i læ. Sundet havde flot natur og overrasket blev vi, da vi så 30 – 40 sæler ligge rundt omkring på stenene i et lavvandet område.
Det sydlige Sverige, især den sydøstlige del, overraskede os positivt. Der var partier der var meget flottere end vi havde forventet.

Vi fejrede Lisbeths fødselsdag og min. På hendes fødselsdag blev hun søsyg og vi måtte i havn i Kåseberga et par timer, men det var dejligt solskinsvejr. På min fødselsdag tre dage senere regnede og blæste det meget, men her kom vi til en lille havn med venlige mennesker og et hus, hvor vi kunne lave en god fødselsdagsmiddag.
På turen langs med Skånes og Blekinges kyst slog vi flere gange lejr i de små havne. De fleste vi mødte var meget venlige og imødekommende. Lidt før Hanöbugten var vi igen indblæste. Det blev vores sidste overliggerdage. Resten af turen padlede vi hver eneste dag.
Nu har vi været på tur i 56 dage, og endnu en gang er vinden over 10 m/s fra sydvest. Jeg bruger fospadlen. Det er hårdt at styre kanoen, da vi runder Torhamns udde.
I Kalmarsund ser vi sæler, mange havørne og gæs. Der er rigtig mange fugle langs kysten. Lange fiskenet og stenrev irriterer os, fordi vi skal langt ud, hvor fralandsvinden får mere fat i os. Flere gange lister vi os igennem åbninger i stenrevene, men et par gange går vi på sten, så der skal bakkes og padles helt udenom.
Kalmar virker til at være en flot og spændende by. Kalmar Kanotklub tilbyder, at vi må bruge deres badstue. Meget skønt for vores brugte kroppe på en våd og kølig sommerdag sidst i august.
Kuling varsel for hele Østkysten. 14 – 17 m/s fra nordvest. Der padles så tæt på land, som vi overhovedet kan. Det er meget hårdt, ligeså snart der er en vig eller bare en åbning i landskabet. Så skal der bare tages fat. Olk er lang og slank og klarer sig godt i modvind, men der skal padles til, ellers ryger vi baglæns. Alle pauser bliver, hvor der er meget læ. Vi padler ofte omkring 1½ time, så tager vi lidt garp, som er guf. Det kan også være en kanelsnegl med te til og selvfølgelig sørger vi for at drikke vand nok. Herefter tager vi ofte 1½ time mere inden vi holder frokosten. Om eftermiddagen har vi også en garppause med smovs.

Vi padler igennem fine skærgårde og vi tager selvfølgelig frokost i Oskars havn. Her fra Oskarshamn er der 400 km tilbage til Stockholm. Cirka to ugers padling, hvis vejret er rimeligt.
Månedsskiftet står for døren.
Efterårsmånederne står for døren. Det er allerede efterår med kølige nætter, kølige blæsende dage, skyer i horisonten.
Efterårstøjet kommer mere frem og nogle dage er uldhuen på. Aftensbadene bliver kortere og kortere, og dagene ligeså.
Misterhults skærgård, et stort naturreservat, et fantastisk sted, hvor øerne er mange og nogle steder meget tæt. Det er næsten som at padle på en å. Også her er kort og kompas vigtige.
Regnen og vinden tager til. På med regntøjet. Vi har ryg/sidevind. Det går der ud ad. Oskar falder i søvn ude foran trods regn og blæst. Bølgerne vugger ham i søvn, mens regnen trommer på hans hætte.
Det er aften, da vi nærmer os en ø med de karakteristiske svenske træhuse. Vejret er kedeligt, så vi padler ind i et bådhus, hvor det ikke kan regne på Oskar der sover. Øen ser forladt ud. Vi har ellers fået at vide, at her er et godt pensionat med en god badstue. Er sæsonen slut?
Jeg går i land på en forladt ø med røde huse, men nej. Vi er heldige. Fruen på stedet kommer gående i regnen og hun har en lille ledig hytte med sovepladser til os. Der bliver tændt op i den brændefyrede badstue, hvor vores kroppe, lidt senere, bliver gennemvarmet så meget, at vi åbner lemmen i gulvet og hopper ned i det kølige hav. Aftensmad, te/kaffe med kage til og rigtige senge med lagner og dyner. Lisbeth smiler og smiler.
Vi har haft en del efterårsvejr allerede. Nu er det september og også efterår ifølge kalenderen. Indiansummer drømte vi meget om, men ikke alle drømme bliver realiseret.
Dagene der fulgte, gav os både sol og regn. Det blev skærgårdspadling i megen vind, så vi sneg os så meget som muligt i læ af kysten og de store øer.
På vandrerhjemmet i Sankt Anna skærgård kunne vi ikke bo, fordi vi ikke havde booket plads. Vandrerhjem er ikke hvad de har været. Men vi fandt en god ø med udsigt til Capella Ecumenica, hvor vi var for 2 måneder siden. Det var underligt og lidt vemodigt. Vi havde padlet rundt om Sydsverige. Nu var der kun turen op til Stockholm tilbage. Omkring 200km. Slutningen begyndte så småt at nærme sig.
Her på turen mod Stockholm kom vi også sikkert over den store Bråviken og forbi den åbne klippekyst nord for, inden vi igen kom til beskyttende skærgård.

Flere dage med trist vejr, meget regn. Vi padler igennem den lille Dragets Kanal. Det er Stockholms sydlige skærgård. En formiddag går vi fri af nogle øer og kommer ud i stor sø. Ikke helt som på vestkysten, men næsten. Vi tackler det bedre denne gang velvidende hvor sødygtig Olk er. Langt ude, skråt fremme ligger en lang ø, som efter en lille times padling begynder at give læ.
Vi er ikke langt fra Stockholm, en millionby, hvor naturen smyger sig langt ind i hovedstaden. Og takket være svenskernes fantastiske ”allemandsret” er det stadig muligt at finde gode lejrpladser til vores lille supertelt.
Oskar får et tøndebad. Vi saver en masse brænde og varmer vand på bålet. Vi tømmer en tønde og fylder den med varmt vand. Det var lige sagen.

I starten af turen var Oskar i hulen næsten hver eftermiddag. Han lå ofte og hørte bånd på sin lille kassettespiller. H.C. Andersen eller Disney. Et par gange på Göta kanalen kiggede de mennesker vi passerede, undrende på os. Oskar kunne ikke ses i hulen, og de så to voksne, der lyttede til Hiawatha og Dumbo historier, mens de padlede.
Når han sad fremme holdt han meget af historiefortællinger, som vi digtede om trolden Oskar. Han sad begge veje på det lille sæde ude foran. Nogle gange holdt han øje med sten, kiggede på fugle, sæler, fisk og meget mere. En pind med fiskeline og et rigtig fiskeblink (uden krog) gjorde underværker. Og indimellem havde han padlen i vandet. Han kiggede efter andre både, dem med motor på. Jo større jo bedre.
Sidste halvdel af turen sov han på sædet eller gled ned og sov på Lisbeths skød. Han ville ikke være i hulen.
I lejren eller i pauserne legede han meget. Løb rundt. Nogle gange var han en trold, en politibil, en kran, en stor eller en lille truck med gafler på, som enten var oppe eller nede. Når der var sand legede han skærgårdsfærge eller skærgårdstaxa, der laver store dønninger. Vi havde mødt dem flere gange, så han vidste hvad det handlede om.
Næstsidste dag klarer det op, og den sidste dag er der sol fra morgenstunden, men det blæser meget. Vi forklarer Oskar, at i dag slutter turen. Det reagerer han meget på. Han græder og smider sig hylende og hidsig i sandet. Han vil hellere finde en ny badestrand og et nyt sted til teltet. Vi har det lidt på same måde.
Padlingen ind til Stockholms centrum forløber fint, selvom der er meget modvind. Det er en smuk tur. Da vi kommer ud i havnen og svinger til højre, ser vi Globen og Stockholms centrum. Det er en meget flot by og vores mål, som også var vores startsted for 75 dage siden.
Vi kommer helt ind til centrum, det går forrygende godt, indtil vi kommer ind hvor de store færger ligger. Jeg er skyld i, at vi padler i en forkert retning. Det bliver en omvej på tre kilometer. Ikke meget ud af 2000, men der er meget trafik. Busfærger suser rundt. Der er rigtig mange dønninger fra dem og fra de stensatte kajer overalt. Stemningen, som ellers var helt i top, synker katastrofalt og der diskuteres. Men inden længe er vi fremme og møder vores svenske venner ved Nationalmuseet.
Det er kanonfedt, men også en underlig fornemmelse. Den sidste dag af 75. Vi skal ikke padle mere denne gang. Selvom turen har været hård, og vejret ikke det bedste, har der også været mange gode og spændende dage. Vi har været tæt sammen som familie. Det har været intensivt. Det har handlet om at spise og sove, forsøge at padle 30 km hver dag og nyde naturen. Vi har hygget og grinet, været sure og trætte, haft ømme muskler. Og hvis ikke vi kunne det i forvejen, så har vi på denne tur lært at sætte pris på godt vejr.
75 dage på tur med en hjemmebygget kano og padler, soveposer og liggeunderlag. Primitive forhold hvor vi har været tæt på hinanden. Hvor vi har været bange eller utrygge på kæmpestort vand i en lille kano med vores lille dreng. Hvor vi har oplevet flot og varieret natur. Hvor vi har mødt imødekommende og gæstfrie mennesker. Hvor vi har været trætte og træt af det. Hvor vi har jublet og grinet, spist mange is og haft rigtig mange store oplevelser sammen.

Vi har realiseret vores projekt på trods af vind og vejr. Oskar har haft det godt, har nydt turen og ville gerne have padlet videre. Det har været hårdt, men det har også været sjovt og spændende. Der har været rigtig mange gode oplevelser, og vi håber der bliver flere ture med Olk.

Dage vi husker ekstra meget.

1.juli

… Det er en fantastisk følelse at være på vej og i gang med at realisere vores drøm – Oskars lange kanotur.

Efter få kilometre blev vi vækket af drømmen. Vi fik en lektion i hvad vi kan forvente os på det store vand. Vi lavede nogle solide støttetag, da der kom dønninger på kryds og tværs fra to store hurtiggående motorsejlere, som passerede tæt forbi os. Det var ikke langt fra centrum. Oskar som sad foran, og nød synet af den flotte by, var våd fra top til tå.

Første lejr. Underligt at tænke på at vi skal være af sted i måske tre måneder…

26.juli

… Regnvejret i dag var meget voldsomt. På et tidspunkt var det nærmest skybrud og det væltede ned i tove. Da det regnede allermest, mens vi slæbte tønderne op fra kanoen, smilede jeg til Lisbeth. Hun smilede overhovedet ikke og chokerede mig ved at sige: ”Jeg er ikke til friluftsliv længere”.

Vi har padlet 622 km, knap en tredjedel af det vi har planlagt…

3.august – dag 34

… Bølgerne var store. En del større end vi havde forventet og faktisk så store, at det ikke var rart længere. Vinden kom fra nordvest med god styrke. Vi lå i læ af nogle øer og bølgerne voksede lidt i størrelse, da vi kom fri af øerne. Det var ok. Men da vi nærmede os Ringhals kom bølgerne langvejs fra og var betænkeligt store. Kanoen klarede sig suverænt. Den red fint på bølgerne og støttetagene var der, så snart en bølge krøllede i toppen. Men synet af kysten med store glatte klipper, havet som kørte op og ned, bølgerne som slog imod, skræmte os. Især var det meget skræmmende på grund af ansvaret for Oskar.

Jeg oplevede ikke at vi var ved at kæntre, men vidste samtidig godt at kæntrede vi her og blev blæst ind på klipperne, så ville kanoen blive smadret. Vi ville miste alt. Men jeg tænkte og håbede, at vi sandsynligvis kunne redde os selv og Oskar, som lå og sov i hulen. Der gik et par timer til vi nåede bugten ved Bua. Det

sidste stykke inden bugten var der mange skær og klipper, store og små, som bølgerne brækkede henover. Erfaringerne fra mange års fospadling var en stor fordel her. Allerede på vejen ind brusede glæden op i én. Det var skønt at komme ind på roligt vand…

8.august – dag 39
… Vi er lidt over halvvejs på turen. Det var trykkende varmt, der var torden i luften. Det var straks nord for Helsingborg. Vi havde haft frokost, var lidt ømme og trætte efter nogle lange dage med meget padling. Der kom en lille byge. Det tordnede i det fjerne. Jeg ville af sted. Efter et par kilometer opdagede jeg tre bølger. Vi havde padlet i dem der var meget større, men disse var nærmest lodrette, godt en meter høje og voldsomme så de ud. Om det var dønninger fra en færge kombineret med en tordenbyge vides ikke. Kysten var mest badestrand med enkelte sten og klipper. Jeg råber til Lisbeth, at hun skal snøre sit og Oskars skørt til. Jeg får snøret mit skørt, Lisbeth får snøret Oskars og nogenlunde sit eget og kigger med urolige øjne bag ud på mig. Støttetag siger jeg og så tager den første bølge os sidelæns et stykke vej. Vi støtter, der kommer vand ind ved skørterne. Næste bølge giver os også en gang sidesurf og den sidste ligeså.
Kanonfedt at vi klarede at holde os på ret køl, men vi jublede ikke over vores gode støttetag. Nej, vi begyndte at diskutere inde ved land, mens vi øste vand ud af kanoen.
En kombination af bølger, torden, at være presset, mangle overskud og måske at Danmark var så

tæt på speedede diskussionen i vejret. Det tæt på, at vi havde afsluttet det hele i dag.
Gode venner kom forbi og efter en lang pause padlede vi i solnedgangen forbi Helsingborg havn og de mange færger…

31.august – dag 62
… Misterhults skærgård er et fantastisk sted med kolossalt mange øer. Det er næsten som at padle på en å. Kort og kompas er vigtigt.

Det er aften, da vi nærmer os en ø med de karakteristiske svenske træhuse. Vejret er kedeligt, så vi padler ind i et bådhus, hvor det ikke kan regne på Oskar der sover. Øen ser forladt ud. Vi har ellers fået at vide, at her er et godt pensionat med en god badstue. Er sæsonen slut?

Vi er heldige. Fruen på stedet kommer gående i regnen og hun har en lille ledig hytte med sovepladser til os. Der bliver tændt op i den brændefyrede badstue, hvor vores kroppe, lidt senere, bliver gennemvarmet så meget, at vi åbner lemmen i gulvet og hopper ned i det kølige hav. Aftensmad, te/kaffe med kage til og rigtige senge med lagner og dyner. Lisbeth smiler og smiler…

4.september – dag 66

… Vi er i fjorden, som går ind til Göta Kanalen, på en lille ø med udsigt til Capella Ecumenica, hvor vi var for 2 måneder siden. Det er underligt og lidt vemodigt. Vi har padlet rundt om Sydsverige. Nu var der kun turen op til Stockholm tilbage. Omkring 200km. Slutningen begynder så småt at nærme sig.

13.september – dag 75

Vi forklarede Oskar, at i dag ville turen slutte. Det reagerede han meget på. Han græd og smed sig hylende og hidsig i sandet. Han ville hellere finde en ny badestrand og et nyt sted til teltet. Vi havde og har det på samme måde.

Det er kanonfedt, men også en underlig fornemmelse. Den sidste dag af 75. Vi skal ikke padle mere denne gang. Selvom turen har været hård, og vejret ikke det bedste, har der også været mange gode og spændende dage. Vi har været tæt sammen som familie. Det har været intensivt. Det har handlet om at spise og sove, forsøge at padle 30 km hver dag og nyde naturen. Vi har hygget og grinet, været sure og trætte, haft ømme muskler. Og hvis ikke vi kunne det i forvejen, så har vi på denne tur lært at sætte pris på godt vejr.

Fantastisk dag i dag, fantastisk tur og oplevelse.

Fakta om Olk

•Olk er en forkortelse af ”Oskars lange kanotur” og navnet på vores hjemmebyggede kano.
•Med i Olk er Oskar på tre år og hans forældre Lisbeth og Hans Michael. De to har padlet meget både kano og havkajak.
•Turen tog 75 dage. 1.juli – 13.september, og vi padlede næsten 2000 km.
•Vi har taget 12 000 – 15 000 padletag pr. mand pr. dag. Knap en million padletag hver.

- Der var 30 dage helt uden regn.
- Vi har padlet på Sveriges tre største søer.
- Vi har padlet igennem eller forbi Sveriges tre største byer.
- Vi har ligget i rigtige senge tre gange med lagner og dyner.
- Vi har været i badstue tre gange. Alle tre på østkysten.
- Vi brugte vores vikingesejl tre gange på turen.
- Vi har padlet på fem kanaler.
- Vi har boet under tag 7 forskellige steder. Resten i vores lille gode telt.
- Vi har padlet igennem eller forbi næsten 200 naturreservater plus et væld af fågelskyddsområder.
- 5 dage har vi været indblæste.
- 7 dage/gange har vejret tvunget os i land.
- Længste dag i km padlet 22. august - 50 km (på trods af vind) fra Vester Näs til Karlshamn.
- Korteste dag i km 12. september - 10 km fra Ägnö til Saltsjöbaden (bad til Oskar).

Udstyr

Godt udstyr medvirkede meget til, at vi kunne realisere vores ide.

1. Kanoen med kapell og padler
2. telt og soveposer
3. uldundertøjet

Skip lånte mig tegningerne til den 6,3 meter lange kano. Jeg ændrede nogle få ting. Byggeriet tog omkring 250 timer.
Padlerne er også hjemmelavede. Vi havde to bentshaft og to forspadler. Bentshaftpadlerne blev brugt næsten hele tiden. Selvfølgelig havde Oskar også en fin paddel med.
Kapellet fungerede kanongodt. Syningerne var tætnet, men desværre mistede stoffet sin vandtæthed mere og mere. Oskars hule bag forpadleren lavede vi med et par gamle teltpinde. Kapellet var en stor tryghed i store bølger.
Saivo fra Hilleberg var et super telt og sammen med vores Dreamcatcher soveposer havde vi et suverænt flytbart hjem, som klarede sommerens regnfulde og blæsende vejr helt perfekt.

Uldundertøjet og uldtrøjerne fra Aclima er noget af det udstyr som også skal fremhæves som værende næsten uundværligt. Ganske få gange var det bikinivejr, men ellers hang ulden på os på vores lange ”sommerpadling”.

Start 1 juli - Slut 13 september
Birka
Stockholm
Canada
Baltic
Oxelösund
Läckö Slott
Viken
Roxen
Berg
Ekholm & Capella Ecumenica
Sankt Anna
Misterhult
Oskarshamn
Gotska Sandön
Fårö
Fårösund
Visby
Gotland
GOTLAND
Klintehamn
Hemse
Burgsvik
Ljugarn
Lärbro
Slite
Roma
Öland
Kalmar
Färjestaden
Borgholm
Nybro
Emmaboda
Karlskrona
Karlsham
Torhamn
Sölvesborg
Västra Näs
Hanöbukten
Simrishamn
Tomelilla
Käseberga
Allinge-Sandvig
BORNHOLM
Rønne
Nekso
Ystad
Skurup
Trelleborg
Falsterbo
Malmö
Lund
Landskrona
Helsingborg
Helsingør
Hovs Hallar
Rammsjö
Kullen
Ringhals
Falkenberg
Varberg
Kattegat
Anholt
Göteborg
Kungälv
Mölnlycke
Kungsbacka
Lerum
Borås
Alingsås
Falköping
Vänersborg
Trollhättan
Uddevalla
Lysekil
Kungshamn
Munkedal
Lidköping
Skara
Götene
Karlsborg
Tibro
Skövde
Mjölby
Motala
Norrköping
Söderköping
Linköping
Finspång
Mariestad
Vänern
Vättern
Karlstad
Karlskoga
Kristinehamn
Örebro
Köping
Arboga
Eskilstuna
Södertälje
Tumba
Nynäshamn
Oslo
Moss
Sarpsborg
Fredrikstad
Halden
Strömstad
Tanumshede
Kristiansand
Arendal
Grimstad
Lillesand
Risør
Tvedestrand
Kragerø
Larvik
Sandefjord
Tønsberg
Horten
Porsgrunn
Skien
Langesund
Drangedal
Treungen
Bygland
Amli
Evje
Vennesla
Mandal
Søgne
Hirtshals
Skagen
Hjørring
Løkken
Frederikshavn
Brønderslev
Sæby
Læsø
Hanstholm
Thisted
Thyborøn
Lemvig
Struer
Holstebro
Herning
Ikast
Skjern
Brande
Esbjerg
Varde
Vejle
Middelfart
Fredericia
Kolding
Haderslev
Rømø
Sild
Tønder
Westerland
Sønderborg
Niebüll
Leck
Ribe
Bramming
Esbjerg
Aalborg
Ålborg
Thyborøn
Hobro
Randers
Grenå
Århus
Silkeborg
Skanderborg
Horsens
Juelsminde
Kalundborg
Odense
Nyborg
Svendborg
Faborg
Rudkøbing
Langeland
Fyn
Storebælt
Lillebælt
Sjælland
Roskilde
Ringsted
Slagelse
Korsør
Næstved
Køge
København
Hillerød
Hundested
Nykøbing Sj.
Frederiksværk
Helsingborg
Höganäs
Ängelholm
Laholm
Halmstad
Falkenberg
Varberg
Kungsbacka
Mölnlycke
Göteborg
Alingsås
Lerum
Borås
Ulricehamn
Jönköping
Nässjö
Eksjö
Vetlanda
Vimmerby
Hultsfred
Sävsjö
Vrigstad
Värnamo
Åseda
Högsby
Emån
Lammhult
Lenhovda
Alvesta
Växjö
Ljungby
Hovmantorp
Älmhult
Markaryd
Osby
Orkelljunga
Lönsboda
Olofström
Ronneby
Karlshamn
Hässleholm
Kristianstad
Åstorp
Eslöv
Hörby
Höör
Bjärsarp
Sjöbo
Tomelilla
Ystad
Skurup
Trelleborg
Falsterbo
Malmö
Lund
Landskrona
Helsingborg
Hovs Hallar
Rammsjö
Kullen
Ringhals
Falkenberg
Varberg
Kattegat
Anholt
Göteborg
Kungälv
Mölnlycke
Kungsbacka
Lerum
Borås
Alingsås
Falköping
Vänersborg
Trollhättan
Uddevalla
Lysekil
Kungshamn
Munkedal
Lidköping
Skara
Götene
Karlsborg
Tibro
Skövde
Mjölby
Motala
Norrköping
Söderköping
Linköping
Finspång
Mariestad
Vänern
Vättern
Karlstad
Karlskoga
Kristinehamn
Örebro
Köping
Arboga
Eskilstuna
Södertälje
Tumba
Nynäshamn
Oslo
Moss
Sarpsborg
Fredrikstad
Halden
Strömstad
Tanumshede
Kristiansand
Arendal
Grimstad
Lillesand
Risør
Tvedestrand
Kragerø
Larvik
Sandefjord
Tønsberg
Horten
Porsgrunn
Skien
Langesund
Drangedal
Treungen
Bygland
Amli
Evje
Vennesla
Mandal
Søgne
Hirtshals
Skagen
Hjørring
Løkken
Frederikshavn
Brønderslev
Sæby
Læsø
Hanstholm
Thisted
Thyborøn
Lemvig
Struer
Holstebro
Herning
Ikast
Skjern
Brande
Esbjerg
Varde
Vejle
Middelfart
Fredericia
Kolding
Haderslev
Rømø
Sild
Tønder
Westerland
Sønderborg
Niebüll
Leck
Ribe
Bramming
Esbjerg
Aalborg
Ålborg
Thyborøn
Hobro
Randers
Grenå
Århus
Silkeborg
Skanderborg
Horsens
Juelsminde
Kalundborg
Odense
Nyborg
Svendborg
Faborg
Rudkøbing
Langeland
Fyn
Storebælt
Lillebælt
Sjælland
Roskilde
Ringsted
Slagelse
Korsør
Næstved
Køge
København
Hillerød
Hundested
Nykøbing Sj.
Frederiksværk
Helsingborg
Helsingør
Landskrona